

Tots els carrers de Girona

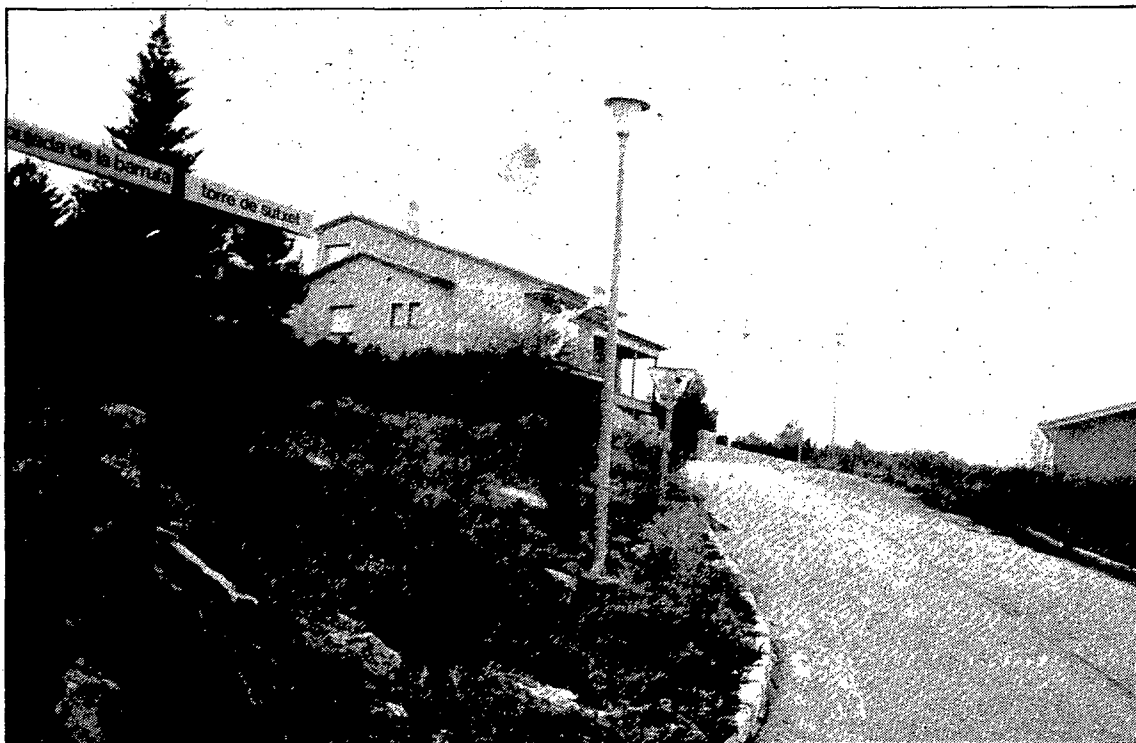
Elcarre de la Torre Suchet
497

El carrer de la Torre Suchet es troba a Montjuïc. S'hi accedeix des de la Pujada a la Barrufa i després d'un curt recorregut s'acaba al peu de la torre de la qual ha pres el nom, li fou posat el 27 de març del 1978 per acord del Ple municipal, el mateix temps que els altres carrers de la urbanització «Parc de Montjuïc».

Aquesta torre fou construïda pels francesos a prop d'on hi havia hagut la torre de Sant Joan, destruïda el 8 de juliol de 1809 en incendiar-se accidentalment la pólvora que hi havia emmagatzemada. La nova torre va ser feta pels francesos per substituir la de Sant Joan, que era una de les quatre defenses que voltaven el castell de Montjuïc. Quan els francesos van marxar, el març del 1814, van volar la majoria de les fortificacions de la ciutat: les de les Pedreres, la torre Gironella i les de Montjuïc. Però la que encara es conserva en part al carrer que porta el seu nom no la van volar, segurament perquè ells n'havien estat els constructors.

La veu popular va deixar constància d'aquest fet en donar-li el nom de Torre Suchet, nom del mariscal que fou l'encarregat de dirigir la voladura de fortificacions gironines quan els francesos van abandonar la ciutat. La torre Suchet —que alguns van continuar anomenant de Sant Joan per la proximitat amb l'antiga— no va resistir, en canvi, el setge del 1843, i una de les bombes del general Prim se'n va endur la part de dalt i la va deixar com és ara. Pocs saben que al seu interior hi ha un transformador elèctric de la urbanització Parc de Montjuïc. Ha ajudat a consolidar la Torre i ha evitat l'efecte antiestètic que hauria fet un nou edifici a prop seu.

Segons el Pla Parcial Montjuïc, aquest carrer havia de ser molt més llarg del que és ara. Era previst que continués per la falda de Montjuïc fins més enllà del monestir de Sant Daniel, com el carrer de la urbanització que més a prop quedava del fons de la Vall. Però el Pla Especial de Protecció de la Vall va proposar que se su-

Una imatge actual del carrer de la Torre Suchet.

primís i així ha quedat aprovat el 1986. El carrer quedarà, doncs, per sempre com és ara, mort al peu de la Torre Suchet. Al peu de la torre s'hi ha d'acondicionar

un mirador, ja que la vista des d'aquest punt és esplèndida, tant sobre la Girona monumental com sobre la Vall de Sant Daniel. El carrer és actualment plena-

ment urbanitzat i hi ha sis habitatges unifamiliars construïts.

J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

que promogui la desaparició dels blocs militars i posi fi a la cursa d'armaments.

En aquest darrer any hem allargat els braços i ens hem adherit al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, associació que es dedica a ajudar els països necessitats finançant programes de construcció d'escoles, hospitals, tallers, etc.

També ens hem adherit a la Coordinadora d'Escoles d'Adults pro Nicaragua de les comarques gironines, col·lectiu obert a grups, associacions i persones que treballin en el camp de la cultura popular i vulguin mostrar-se solidaris amb el poble nicaragüenc comproment-se a ajudar-lo en el camp de la cultura.

Són quasi deu anys de camí i no ens cansem. Cada dia tenim més ganes de fer coses. Ens hi anima el fet d'anar rebent noves adhesions i la gran col·laboració i acceptació que tenen els nostres actes, especialment les festes poètiques.

Hi ha molt a fer en el camp de la Cultura, que és el camp que hem escollit per treballar pel nostre poble i mostrar-nos solidaris amb altres. Gràcies a tots els que ens ajuden anirem fent. **Joan Sala Gascons.** Membre del Consell Directiu de l'Associació Popular d'Amics de la Cultura. Lloret de Mar.

La Creu Roja i la bandera

Sr. Director,

Li dono les gràcies per la publicació d'aquestes ratlles. El motiu de la present és contestar l'escriu del Sr. Joan Servià Peleaz del dia 16 de gener que el seu diari publicà.

Aquest Sr. es queixa que la bandera de «aquesta pàtria que tan estima» el dia de la Pasqua Militar no fos al seu lloc al balcó de la seu de la Creu Roja de Palafrugell, perquè «aquesta entitat està militaritzada i depèn de l'exèrcit».

Bé, Sr. Servià, el que hauria d'haver fet vostè en no veure «la seva estimada bandera» a la balconada, és informar-se del perquè no hi era i s'hauria estalviat feina.

1r. La Creu Roja no és una entitat militaritzada com vostè diu, ni ho ha estat mai.

2n. No tenen cap obligació de penjar-la tot l'any com vostè diu, sinó que sols tenen uns dies a l'any per fer-ho i molt reduïts, i a més, sempre al costat de la catalana i de la pròpia de l'entitat, cosa que suposo que lamenta.

Aprofito per dir-li que, quan parla «d'aquests nens que demanen la independència que no facin el brètol», aquesta no la tenim per la força de les armes i que si fos tan fàcil tenir-la com posar la clau al pany i girar per obrir la porta, jo ho faria ràpidament, encara que vostè em qualifiqués de brètol.

Per finalitzar li puc dir que m'he informat que el dia a què vostè fa referència no hi havia la bandera perquè la nit anterior la varen estirar i trencar, sospito que uns «brètols» d'aquests que volen la independència, encara que a vostè li sàpigui greu que la demanin.

Sense voler polemitzar amb vostè, ni insultar-lo, ja que em mereix tots els respectes, m'acomio content d'explicar-li algunes coses que vostè desconeixia referents a la Creu Roja, de la qual sóc soci i n'estic molt content. Atentament, **Josep Baqué Company.** Palafrugell.

El Centre d'Esplai i la Creu Roja d'Olot

Sr. Director,

Davant la problemàtica sorgida enfront de l'àrea de la joventut de la Creu Roja, el centre d'Esplai d'Olot volem manifestar el nostre suport i reconeixement a tots els seus monitors, per la seva tasca dins el camp de l'Esplai.

Des de fa més d'un any, són diverses les vegades que el nostre Centre d'Esplai d'Olot ha pogut treballar conjuntament amb ells, demostrant en tot moment un funcionament i una organització dignes d'assenyalar.

Aquests punts són deguts a la formació dels seus monitors i en especial del seu director, en Carles Cordón, el qual ha estat una bona colla d'anys treballant amb nosaltres dins aquest món de

l'Esplai, massa sovint desconegut i desatès.

Els monitors dels vuit grups d'Esplai que formen el Centre d'Esplai d'Olot voldríem dir-los que comptem amb ells i manifestar-los el nostre més sincer reconeixement i suport. **Monitors del Centre d'Esplai d'Olot**

Demanem breu i concís en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

PERE OLIU I MARTÍ

Als 94 anys d'edat va morir ahir a Puigcerdà **Pere Oliu i Martí**. Era natural de Bellver de Cerdanyà i residia a Puigcerdà, al carrer Hostal del Sol, 11.

Era vidu de Josefa Mir Julià i tenia un fill: Francesc.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a la 1 de la tarda, a la parròquia de Llívia.

ROGAD A DIOS EN CARIDAD
por el alma de**Dolores Castells Encontra**

Viuda de Avelino Urcola Jiménez

que ha fallecido en Zaragoza el día 30 de enero de 1987 a la edad de 98 años habiendo recibido los SS.SS. y la B.A.

E.P.D.

Sus hijos, hijos políticos, nietos, biznietos, y demás familiares participan a sus amistades tan sensible pérdida. La misa en sufragio de su alma se celebrará mañana lunes día 2 a las 20 horas, en la parroquial iglesia del Mercadal.

Gerona, 1 de febrero de 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de**Joan Cassà i Masó**Morí cristianament a Girona
el dia 31 de gener de 1987 a l'edat de 60 anys

A.C.S.

La seva esposa, Pepita Solans i Comas; fills, Joaquim-Anton, Joan i Adoració, mare i altres familiars participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà dilluns dia 2 a les 11 del matí a l'església parroquial de Sant Feliu. Capella mortuòria: c/. Anselm Clavé, nº 30. Domicili familiar: Rambla Llibertat, nº 13, 3r.

Girona, 1 de febrer de 1987